

Интервю на Envy с Brendan Perry (екс-Dead Can Dance)

В хладната вечер на 28 март 2010 г., час преди да изнесе магическия си първи концерт в България, Brendan Perry отдели част от времето си специално за читателите на "Metal Katehizis". Роденият в Лондон на 50-годишен музикант разкри в типичния си спокоен стил на изразяване вижданията си за музиката, работата и влиянията си, представи дългоочаквания си нов студиен албум "Ark" и повдигна завесата и пред наследника му, чиято поява можем да очакваме през 2011 г., а за финал хвърли истинска бомба, обявявайки плановете си да се събере с не по-малко именитата си колежка Lisa Gerrard и да възроди групата, превърнала името му в легенда - Dead Can Dance...

Metal Katehizis: Добре дошъл в България! Успя ли да разгледаш София?

Brendan Perry: Да, пристигнах вчера и имах време да хвърля едно око. Харесва ми тук. Особено приятно ме изненада планината, която се издига над града ви - създава изключително красиво усещане.

Тук си, за да изнесеш концерт в рамките на актуалното си турне. Как върви обиколката на Европа засега?

О, чудесно. Публиката навсякъде ни приема сърдечно, колкото и различни да са концертите ни в отделните държави. В някои градове, включително и в София, свирим в клубове, в други сме в опери, в трети - в театри. Реално погледнато, свирим навсякъде... с изключение на стадиони, хе-хе... С други думи, засега не мога да се оплача от турнето - доста е интересно.

Имаш ли някакви очаквания от българската публика? В крайна сметка, никога досега не си се срещал с нея.

Не, по-скоро имам високи очаквания и изисквания към себе си. Трудно е да си създаваш предварителни представи за дадена публика, особено в случая, когато става дума за държава, която посещавам за първи път. Предполагам, че ще се получи един чудесен концерт... стига, разбира се, да нямате странни навици като например да замеряте изпълнителите с бутилки и други предмети, ха-ха-ха!

Не, ха-ха, не се притеснявай, няма подобна опасност. Мисля, че всички ще останем очаровани от изпълнението ти, особено имайки предвид какъв сетлист си подготвил. Как подбра именно тези 15 композиции, които ще чуем след малко от сцената на Парти център

"4км"? Все пак, имаш нелеката задача да избираш измежду внушителното количество музика, създадено в течение на последните близо 4 десетилетия.

При подбора на песните се ръководих основно от звученето на новия ми албум, а то, от своя страна, налага някои ограничения при свиренето на живо, тъй като "Ark" е доста електронен запис, най-общо казано. Спрях се на три от песните от актуалния ми диск - "This Boy", "Wintersun" и "Utopia". Под тяхно въздействие написах още три нови композиции - "Love on the Vine", "The Golden Rule" и "Eros", които бяха завършени непосредствено преди началото на турнето. Останалата част от сетлиста е съставена от стари неща, подбрани след дълго умване над архивите ми. Спрях се на пет песни на Dead Can Dance, две от соловия ми дебют "Eye of the Hunter" (1999) - "Medusa" и "Voyage of Bran", и още няколко интерпретации ("Dream Letter" на покойната американска фолк рок икона Tim Buckley [1947-1975] и "You Never Loved This City" от албума "Ovations" [2009] на британските дарк пост-рок авангардисти Piano Magic - б.а.). Като цяло, постарал съм се да предложа около час и половина музика, която да не натежи на публиката. Тук трябва да добавим и важната подробност, че нямаше как да подбирам песните само на базата на личните си предпочитания, но трябваше да отчитам и факта, че на сцената ще бъдем петима души (в подкрепа на гласа, китарата и творческия гений на Brendan Perry на сцената в София видяхме басистката Rachel Haden, клавириста Jules Maxwell, китариста Peter Sheridan и барабаниста Dan Gresson - б.а.), всеки от които внася определен нюанс в мелодиите и звученето им с инструмента си.

Защо реши да включиш песента на Piano Magic в сетлиста си?

На първо място - защото пея и в студийната версия на "You Never Loved This City". Целият албум на Piano Magic ми харесва много и просто реших, че би било интересно да изпълнявам въпросната песен и на собствените си концерти, при това в нов аранжимент, представяйки субективното си виждане за звученето ѝ.

Каква друга музика слушаш?

Не слушам особено много съвременна музика. От по-младите групи ми харесват неща от типа на Blonde Redhead, но като цяло наблягам предимно на записи от 60-те и 70-те години, главно фолк и сайкъделик рок. По принцип обаче, предпочитам не толкова да слушам, колкото да пиша и да чета.

А кои групи и изпълнители са ти оказали най-силно влияние в самото начало на кариерата ти? Съдейки по най-раните записи на Dead Can Dance като песента "A Means of Escape" от 1982 г., едно от основните ти вдъхновения е бил пост-пънкът.

Да, абсолютно. Спокойно мога да назова четирите групи, които ми повлияха най-силно навремето - Joy Division, Public Image Ltd., Magazine и Wire.

Да се върнем в настоящето и по-конкретно към новия ти албум "Ark". Защо появата му се проточи толкова дълго?

Вече е сигурно, че "Ark" ще бъде издаден през първата седмица на юни чрез независимия лейбъл "Cooking Vinyl", с които подписах договор за три албума, така че няма да има повече отлагания. Самата работа по "Ark" бе окончателно завършена още през октомври миналата година, но след това се наложи да си намеря нов мениджър, а и търсенето на подходящ издател, който да се отнася към музиката с нужното уважение и да се грижи за интересите на изпълнителите си, отне време. Истината е, че музикалната индустрия се промени драстично през последните години, по-конкретно от времето на издаването на предишния ми албум, и представителите на музикални компании вече не се редят на опашка пред дома ми, хе-хе... Важното е, че отново съм на линия и готов за действие. Турнето ми върви добре, имам ангажирани дати по целия свят до края на есента, след това предстоят и други интересни неща, така че няма от какво да се оплача.

Ще стигнем и дотам, но преди това бих те помоли да ни разкажеш нещичко за работата по "Ark".

Нищо кой знае какво не се случи по време на записите - все пак става дума за солов албум. Бих определил целия процес като самотно занимание, тъй като свърших всичко сам в студиото си, което се помещава в една преустроена стара църква. Работата ми отне около две години и половина - и защото записвах всичко сам, и заради факта, че тепърва ми се налагаше да се уча да се занимавам с програминг, тъй като в новия ми албум, както вече споменах, доминира електронното звучене. Иначе наистина не се случи каквото и да било особено или интересно нещо - работа от понеделник до петък, почивка у дома през уикенда и след това отново работа.

За какво пееш в "Ark"? Има ли някаква концепция, обединяваща текстовете на отделните песни?

Пея предимно за конфликтите в съвременното ни общество, най-общо казано. Вълнуват ме войните в Ирак и Афганистан, където си имаме работа с колонизаторски нашествия "в името на демокрацията". По принцип се интересувам от политика, но също и от екология, развитието на обществото и т.н. Всички тези теми намериха място в "Ark".

Важи ли същото и за трите нови композиции, които ще чуем довечера - "Love on the Vine", "The Golden Rule" и "Eros"?

Тези песни ще бъдат включени в следващия ми албум, по който вече работя усилено. Представяват своеобразна трилогия и разглеждат любовта от различни ъгли - едната от философски, другата изразява личната ми гледна точка и е вдъхновена от отношенията ми със съпругата ми, а третата представя любовта като социален механизъм, около който се създават и развиват приятелските кръгове и семействата.

Кога да очакваме този твой трети солов албум? Между дебюта ти "Eye of the Hunter" и наследника му "Ark" изминаха цели 11 години...

Ха-ха-ха, да, така е, знам, но този път няма да mine толкова време. Следващият ми диск би трябвало да се появи през пролетта на идната, 2011 г.

Говорейки за бъдещето, просто няма как да избегнем една тема, от която сигурно ти е втръснало - Dead Can Dance...

Не, ни най-малко - в крайна сметка, написал съм 85 процента от музиката на Dead Can Dance, така че е напълно нормално името ми да се свързва с тази група.

Така е. Преди пет години двамата с Lisa Gerrard възродихте Dead Can Dance и предприехте световно турне, след което пътищата ви отново се разделиха. Има ли някаква надежда да повторите този риониън някой ден?

Да, разбира се, даже вече говорихме с Lisa по въпроса. Засега обмисляме да се съберем отново към края на следващата година и да започнем да работим с Dead Can Dance. Идеята ни е да наемем малък камерен оркестър - не повече от 10-15 музиканти, с които да изнасяме концерти. Междувременно, в паузите от турнето, възнамеряваме да се посветим и на писането на нов материал, а след края на обиколката - да влезем в студио, да го запишем и да издадем албум.

